

- 2) Artikel 107, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at en række foranstaltninger, der indføres ved en regeringsbeslutning, og som består af en prioriteret lastfordeling, tildelt af systemoperatøren, hvori staten er hovedaktionær, af elektricitet, der er produceret af visse elproducenter, hvis anlæg anvender indenlandske primære energikilder som brændsel, af en garanteret adgang for elektricitet, der er produceret i disse producenters anlæg, til transmissionssystemet og af en forpligtelse for de nævnte producenter til at levere systembærende ydelser til systemoperatøren for en bestemt mængde megawatt, som vedrørende denne mængde forbeholder dem en ret til levering til en forud fastsat pris, der antages at overstige markedspriserne, kan kvalificeres som »statsstøtte« som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF. Såfremt dette er tilfældet, skal en sådan række af foranstaltninger anses for ny støtte og er som sådan underkastet forpligtelsen til forudgående anmeldelse til Europa-Kommissionen i overensstemmelse med artikel 108, stk. 3, TEUF.

(¹) EUT C 297 af 7.9.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. januar 2022 — VYSOČINA WIND a.s. mod Česká republika — Ministerstvo životního prostředí (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší soud České republiky — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-181/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – miljø – direktiv 2012/19/EU – affald af elektrisk og elektronisk udstyr – forpligtelse til finansiering af omkostningerne ved håndtering af affald fra fotovoltaiske paneler – tilbagevirkende kraft – retssikkerhedsprincippet – ukorrekt gennemførelse af et direktiv – medlemsstatens ansvar)

(2022/C 119/12)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší soud České republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VYSOČINA WIND a.s.

Sagsøgt: Česká republika — Ministerstvo životního prostředí

Konklusion

- 1) Artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) er ugyldig, for så vidt som denne bestemmelse pålægger producenterne at finansiere omkostningerne ved håndtering af affald fra fotovoltaiske paneler, der er bragt i omsætning mellem den 13. august 2005 og den 13. august 2012.

Artikel 13, stk. 1, i direktiv 2012/19 skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, der pålægger brugerne af fotovoltaiske paneler og ikke producenterne af disse paneler at finansiere omkostningerne ved håndtering af affald fra nævnte paneler, der er bragt i omsætning fra den 13. august 2012, som er tidspunktet for dette direktivs ikrafttræden.

- 2) EU-retten skal fortolkes således, at den omstændighed, at en medlemsstat har vedtaget en lovgivning, der er i strid med et EU-direktiv, inden vedtagelsen af dette direktiv, ikke i sig selv udgør en tilsidesættelse af EU-retten, eftersom gennemførelsen af det i direktivet foreskrevne mål ikke kan anses for at være kompromitteret i alvorlig grad, før dette er en del af Unionens retsorden.

(¹) EUT C 222 af 6.7.2020